

Tunnistetiedot poistettu

Käännös

C-57/24 - 1

Asia C-57/24 [Ławida]ⁱ

Ennakkoratkaisupyyntö

Jättämispäivä:

26.1.2024

Ennakkoratkaisupyyntön esittänyt tuomioistuin:

Sąd Okręgowy w Gliwicach (Puola)

Ennakkoratkaisupyyntön esittämistä koskevan päätöksen tekemispäivä:

24.10.2023

Valittajat:

BA

BR

VÄLIPÄÄTÖS

24.10.2023

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy (alueellinen tuomioistuin, Gliwice, Puola, III siviiliasioiden valitusjaosto)

[–]

käsitellessään 24.10.2023 Gliwicessä

[–]

hakijoiden valitusta

Sąd Rejonowy w Gliwicachin (piirioikeus, Gliwice, Puola) 17.2.2022 antamasta päätöksestä, joka koskee

ⁱ Tämän asian nimi on kuvitteellinen nimi. Se ei vastaa oikeudenkäynnin minkään asianosaisen todellista nimeä.

BA:n hakemusta hyväksyä sellaisten oikeusvaikutusten kumoaminen, jotka aiheutuvat siitä, ettei hän ollut antanut määräajassa perinnöstä luopumista koskevaa ilmoitusta,

[–] on päättänyt seuraavaa:

Euroopan unionin tuomioistuimelle esitetään Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 267 artiklan perusteella seuraava ennakkoratkaisukysymys, joka koskee unionin oikeuden tulkintaa:

Onko toimivallasta, sovellettavasta laista, päätösten tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta ja virallisten asiakirjojen hyväksymisestä ja täytäntöönpanosta perintöasioissa sekä eurooppalaisen perintötodistuksen käyttöönotosta 4.7.2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 650/2012 (EUVL 2012, L 201, s. 107; jäljempänä asetus) 13 artiklaa tulkittava siten, että sitä ei sovelleta tilanteessa, jossa perinnöstä luopumista koskevan ilmoituksen pätevyys edellyttää – ilmoituksen antavan henkilön asuinjäsenvaltion kansallisten säännösten mukaan – pelkän vastaanottamisen lisäksi sen hyväksymistä tuomioistuimessa, esimerkiksi silloin, kun tällainen ilmoitus annetaan säädetyn määräajan umpeuduttua.

PERUSTELUT

välipäätös 24.10.2023 – ennakkoratkaisupyyntöä

I. Pääasian kohde

- 1 Hakija BA, jota edusti hänen laillinen edustajansa, hänen isänsä BR, pyysi hyväksymään sellaisten oikeusvaikutusten kumoamisen, jotka aiheutuvat siitä, ettei hän ollut antanut määräajassa ilmoitusta perinnöstä luopumisesta hänen sukulaisensa ZJ:n kuoleman jälkeen, ja antoi kyseisen ilmoituksen.
- 2 Perittävä kuoli Saksassa, jossa hänellä oli myös asuinpaikka kuolinhetkellä.
- 3 Hakija asuu Puolassa, kuten muutkin henkilöt, jotka kuuluivat perittävän lakisääteisten perillisten piiriin ja jotka ovat jo luopuneet perinnöstä.

II. Puolan oikeus

- 4 Siviilikoodeksista 23.4.1964 annetun lain (ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny; koonnos Dz.U. 2023, järjestysnumero 1610; jäljempänä k.c.) 1012 §:n mukaisesti perillinen voi joko ottaa perinnön vastaan rajoittamattomalla velkavastuulla (yksinkertainen vastaanottaminen), ottaa perinnön vastaan tämän vastuun rajoituksin (vastaanottaminen rajoittamalla velkavastuu jäämistöomaisuuden arvoon) tai luopua perinnöstä.

- 5 K.c:n 1015 §:n mukaan ilmoitus perinnön vastaanottamisesta tai perinnöstä luopumisesta voidaan antaa kuuden kuukauden kuluessa siitä päivästä, jona perillinen sai tietää perinnöstä (1 momentti). Ilmoituksen antamatta jättäminen 1 momentissa säädetyssä määräajassa merkitsee samaa kuin perinnön vastaanottaminen rajoittamalla velkavastuu jäämistöomaisuuden arvoon (2 momentti).
- 6 K.c:n 1018 §:n mukaan ehdollinen tai määräajan umpeuduttua annettu ilmoitus perinnön vastaanottamisesta tai perinnöstä luopumisesta on pätemätön (1 momentti). Perinnön vastaanottamista tai perinnöstä luopumista koskevaa ilmoitusta ei voida peruuttaa (2 momentti). Ilmoitus perinnön vastaanottamisesta tai perinnöstä luopumisesta annetaan tuomioistuimelle tai notaarille. Se voidaan antaa suullisesti tai kirjallisesti virallisesti vahvistetulla allekirjoituksella. Valtuutus perinnön vastaanottamiseen tai perinnöstä luopumiseen on tehtävä kirjallisesti, ja siinä on oltava virallisesti vahvistettu allekirjoitus (3 momentti).
- 7 Puolan lain mukaan perinnöstä luopumista koskeva ilmoitus voidaan siten antaa tuomioistuimelle. Siviiliprosessikoodeksista 17.11.1964 annetun lain (ustawa z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego; koonos Dz.U. 2023, järjestysnumero 1550; jäljempänä k.p.c.) 640 §:n säännöksessä täsmennetään tuomioistuimen alueellista toimivaltaa ja todetaan, että ilmoitus yksinkertaisesta perinnön vastaanottamisesta tai vastaanottamisesta rajoittamalla velkavastuu jäämistöomaisuuden arvoon taikka perinnöstä luopumisesta voidaan antaa notaarille tai siinä piirioikeudessa, jonka tuomiopiiriin ilmoituksen tekijän asuin- tai oleskelupaikka kuuluu. Notaari tai tuomioistuin toimittaa ilmoituksen liitteineen viipymättä perintötuomioistuimelle (1 momentti). Ensimmäisessä momentissa tarkoitetut ilmoitukset voidaan antaa myös perintötuomioistuimelle perintöoikeuden vahvistamismenettelyn aikana (2 momentti).
- 8 K.p.c:n 628 §:n mukaan perintötuomioistuin – eli tuomioistuin, jossa perintöoikeuden vahvistamismenettely olisi käytävä, kun puolalaiset tuomioistuimet ovat asiassa toimivaltaisia – on perittävän viimeisen asuinpaikan tuomioistuin, tai jos hänen asuinpaikkaansa Puolassa ei voida määrittää, sen paikkakunnan tuomioistuin, jossa kuolinpesän omaisuus tai sen osa sijaitsee (perintötuomioistuin). Edellä mainittujen perusteiden puuttuessa perintötuomioistuin on Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy (piirioikeus, Varsova, Puola).
- 9 K.c:n 1020 §:n mukaan perillinen, joka luopuu perinnöstä, suljetaan perinnön ulkopuolelle ikään kuin hän ei olisi ollut elossa perintöoikeuden syntyessä.
- 10 Perinnön vastaanottamista tai perinnöstä luopumista koskeva ilmoitus on tahdonilmaus, jota ei ole osoitettu tietylle vastaanottajalle, ja pelkästään sen antamisella tuomioistuimelle tai notaarille, jos ilmoitus on annettu säädetyssä määräajassa, on oikeusvaikutuksia. K.c:n 1015 §:n 1 momentissa säädetty määräaika perinnön vastaanottamista tai perinnöstä luopumista koskevan ilmoituksen antamiselle tarkoittaa aineellisen oikeuden preklusiivisena

määräaikana, että sen umpeutuessa oikeus käyttää tätä subjektiivista oikeutta lakkaa, eikä määräajan umpeutumisen jälkeen annettu ilmoitus tuota mitään oikeusvaikutuksia. Määräajan umpeutuminen otetaan huomioon viran puolesta, eikä sitä ole mahdollista jatkaa (vertaa *Sąd Najwyższy* (ylin tuomioistuin, Puola) päätös 13.12.2012, V CSK 18/12 – –).

- 11 Mahdollista on kuitenkin, mutta ainoastaan tarkkaan ja tyhjentävästi määritellyissä tilanteissa, välttää seuraukset siitä, että perinnöstä luopumista tai vastuunrajoitusta koskevaa ilmoitusta ei ole annettu määräajassa. K.c:n 1019 §:n 1 momentin mukaan, jos ilmoitus perinnön vastaanottamisesta tai perinnöstä luopumisesta on tehty erehdyksessä ja uhan alaisena, sovelletaan ilmoituksen virheitä koskevia säännöksiä seuraavin muutoksin:

- 1) ilmoituksen oikeusvaikutusten kumoaminen on tehtävä tuomioistuimessa;
- 2) perillisen tulee samalla ilmoittaa, ottaako hän perinnön vastaan ja jos, niin millä tavoin, vai luopuuko hän perinnöstä.

K.c:n 1019 §:n 2 momentin mukaan perillinen, joka ei erehdyksessä ja uhan alaisena ole antanut mitään ilmoitusta määräajassa, voi edellä kuvatulla tavalla välttää määräajan noudattamatta jättämisen oikeusvaikutukset.

- 12 **Olennaista esillä olevan asian kannalta on, että edellä mainitun pykälän 3 momentin mukaan perinnön vastaanottamisesta tai perinnöstä luopumisesta aiheutuvien oikeusvaikutusten kumoaminen vaatii tuomioistuimen hyväksynnän.**

- 13 **Esillä olevassa asiassa hakija pyysi edellä mainittuun sääntelyyn vedoten tuomioistuimen hyväksyntää sellaisten oikeusvaikutusten kumoamiselle, jotka aiheutuvat siitä, että hän ei erehdyksessä ja uhan alaisena ollut antanut ilmoitusta ZJ:n perinnöstä luopumisesta säädettyssä kuuden kuukauden määräajassa – ja siten tuomioistuimen aineellista arviointia siitä, oliko ilmoituksen antamatta jättäminen asetetussa määräajassa tosiasiallisesti seurausta erehdyksestä – ja antoi samalla kyseisen ilmoituksen.**

III. Toimivalta

- 14 Asetuksen 4 artiklan mukaan sen jäsenvaltion tuomioistuimet, jossa perittävän asuinpaikka oli kuolinhetkellä, ovat toimivaltaisia antamaan ratkaisun perimyksestä kokonaisuudessaan.
- 15 Asetuksen 13 artiklassa säädettyjen erityissääntöjen mukaisesti ratkaisujen tekemiseen perintöasiassa tämän asetuksen nojalla toimivaltaisen tuomioistuimen lisäksi sen jäsenvaltion tuomioistuimet, jossa kenen tahansa sellaisen henkilön asuinpaikka on, joka perimyksen sovellettavan lain mukaisesti voi tehdä tuomioistuimelle perinnön, testamenttisaannon tai lakiosan vastaanottamista tai siitä luopumista koskevan ilmoituksen tai ilmoituksen, jonka tarkoituksena on

rajoittaa kyseisen henkilön vastuuta perimyksen liittyvien velkojen osalta, ovat kuitenkin toimivaltaisia vastaanottamaan tällaisia ilmoituksia siinä tapauksessa, että tällaiset ilmoitukset voidaan kyseisen jäsenvaltion lain mukaisesti tehdä tuomioistuimelle.

- 16 Näin ollen ei ole epäilystäkään siitä, että kun perinnön vastaanottamista tai perinnöstä luopumista koskeva ilmoitus annetaan tätä tarkoitusta varten asetetussa kuuden kuukauden määräajassa, myös jokaisen sellaisen henkilön, joka voi perimyksen sovellettavan lain mukaan antaa tuomioistuimelle perinnön vastaanottamista tai perinnöstä luopumista koskevan ilmoituksen, asuinjäsenvaltion tuomioistuimet ovat toimivaltaisia.

Tällaisessa tilanteessa, asetuksen 28 artiklan mukaisesti, ilmoitus perinnön, testamenttisaannon tai lakiosan vastaanottamisesta tai siitä luopumisesta taikka ilmoitus, jonka tarkoituksena on rajoittaa ilmoituksen tekvän henkilön vastuuta, on muodollisesti pätevä, jos se on: a) 21 tai 22 artiklan nojalla perimyksen sovellettavan lain mukainen, tai b) sen valtion lain mukainen, jossa ilmoituksen tekvän henkilön asuinpaikka on.

- 17 Asetuksen 15 artiklan mukaisesti, jos jäsenvaltion tuomioistuimessa vireille pantu perintöasia koskee asiaa, jossa tuomioistuin ei tämän asetuksen mukaan ole toimivaltainen, sen on omasta aloitteestaan ilmoitettava, ettei sillä ole toimivaltaa.
- 18 K.p.c:n 1099 §:n mukaisesti tuomioistuin ottaa viran puolesta huomioon kansallisen toimivallan puuttumisen kaikissa asian vaiheissa. Jos tuomioistuin toteaa, ettei kansallista toimivaltaa ole, se hylkää kanteen tai hakemuksen, jollei 1104 §:n 2 momentin tai 1105 §:n 6 momentin, joita ei sovelleta esillä olevassa tapauksessa, säännöksistä muuta johdu (1 momentti). Kansallisen toimivallan puuttuminen muodostaa perusteen menettelyn pätemättömyydelle (2 momentti).

IV. Ennakkoratkaisupyynnön esittäneen tuomioistuimen epäselvyydet

- 19 Koska perittävän asuinpaikka oli kuolinhetkellä Saksassa, asetuksen 4 artiklasta seuraavan pääsäännön mukaisesti saksalaiset tuomioistuimet ovat pääsääntöisesti toimivaltaisia antamaan ratkaisun perimyksestä kokonaisuudessaan.

Ennakkoratkaisua pyytäneellä tuomioistuimella ei ole tiedossa, että edellä mainituissa tuomioistuimissa olisi vireillä mitään sellaista menettelyä, joka koskisi perintöä edellä mainitun perittävän jälkeen.

Hakija, jonka asuinpaikka on Puolassa, ei ole pannut vireille tällaisia asioita.

Hän on ainoastaan hakenut puolalaiselta tuomioistuimelta hyväksyntää sellaisten oikeusvaikutusten kumoamiselle, jotka aiheutuvat siitä, että hän ei ole antanut perinnöstä luopumista koskevaa ilmoitusta määräajassa, ja antanut samalla tällaisen ilmoituksen.

- 20 Edellä mainitun asetuksen 13 artiklan mukaisesti, poikkeuksena edellä mainittuun pääsääntöön, saksalaisen tuomioistuimen – jolla on toimivalta antaa ratkaisu kyseisessä perimyksessä asetuksen 4 artiklan mukaisesti – lisäksi puolalaisilla tuomioistuimilla on toimivalta vastaanottaa perinnöstä luopumista koskeva ilmoitus henkilöiltä, joiden vakinainen asuinpaikka on Puolassa.
- 21 **Esillä olevan asian ongelma koskee sitä, kuuluvatko asetuksen 13 artiklan mukaisen toimivallan piiriin myös asiat, joissa ilmoituksen vastaanottamiseen liittyy, johtuen ilmoituksen antamisesta määräajan umpeuduttua, vaatimus hyväksyä tällainen myöhässä annettu ilmoitus, jotta sen oikeusvaikutuksena olisi tietyn perittävän jälkeen saatavan perinnön poissulkeminen.**
- 22 Asetuksen 13 artiklassa määritellyn ilmoituksen ”vastaanottamisen” käsitteen suppea tulkinta ainoastaan teknisenä toimena, joka tarkoittaa ilmoituksen vastaanottamista tuomioistuimen toimesta, johtaa siihen lopputulokseen, että perinnöstä luopumista koskevan ilmoituksen tekijän asuinmaan tuomioistuimet ovat toimivaltaisia ainoastaan tältä osin. Tällöin toimivallan ja lainvalintasääntöjen kannalta perijälle avoin vaihtoehto hänen vakituudessa asuinpaikassaan ei siis koske ilmoituksia, joita ei ainoastaan anneta vaan jotka on myös hyväksyttävä perintötuomioistuimen toimesta, mukaan lukien ilmoitus sellaisten oikeusvaikutusten kumoamisesta, jotka aiheutuvat perinnöstä luopumista koskevan ilmoituksen toimittamatta jättämisestä määräajassa. Tässä tilanteessa on johdonmukaisesti oletettava, että sellaiset ilmoitukset voidaan antaa perintöön sovellettavan lain säännösten perusteella vain niille viranomaisille, joilla on asetuksen 4 artiklan mukaan toimivalta käsitellä asiaa.
- 23 Tätä näkemystä julkisasiamies Szpunar tuki 20.1.2022 asiassa C-617/20 esittämässään ratkaisuehdotuksessa, jossa hän totesi katsovansa, että on yhdyttävä oikeuskirjallisuudessa ilmaistuihin näkemyksiin siitä, että asetuksen (EY) N:o 650/2012 13 artiklan säännöstä on tulkittava siten, että sitä ei sovelleta tilanteessa, jossa perimyksen sovellettavassa laissa säädettyjen erityisten oikeusvaikutusten synnyttämiseksi tuomioistuimen on ryhdyttävä pidemmälle meneviin toimiin kuin pelkkä ilmoituksen vastaanottaminen, kuten esimerkiksi ratkaisun antaminen tai muun menettelyn aloittaminen (ks. ratkaisuehdotuksen 38 ja 39 kohta).
- Unionin tuomioistuin ei käsitellyt tätä kysymystä 2.6.2022 antamassaan tuomiossa (C-617/20), koska se ei ollut asiassa C-617/20 esitetyn ennakkoratkaisukysymyksen kohteena.
- 24 [– –]
- 25 On myös [– –] todettava, että asetuksen 13 artiklassa määritellyn toimivallan laajuus ei ole yksiselitteinen, ja se koskee myös käytännön kannalta olennaista asiaa.

- 26 On totta, että yleisten tulkintaperiaatteiden mukaisesti asetuksen 13 artiklassa säädetyn toimivallan laajuus, poikkeuksena sen 4 artiklassa säädettyyn pääsääntöön, on määritettävä suppeasti.
- 27 On kuitenkin huomattava, että unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan sekä unionin oikeuden yhtenäinen soveltaminen että yhdenvertaisuusperiaate edellyttävät, että unionin oikeuden sellaisen säännöksen sanamuotoa, jossa ei ole nimenomaista viittausta jäsenvaltioiden oikeuteen säännöksen merkityksen ja ulottuvuuden määrittämiseksi, on tavallisesti tulkittava koko unionissa itsenäisesti ja yhtenäisesti ottamalla huomioon paitsi säännöksen sanamuoto myös sen asiayhteys ja kyseessä olevalla säännöstöllä tavoiteltu päämäärä [vrt. tuomio 1.3.2018, Mahnkopf, C-558/16, EU:C:2018:138, 32 kohta ja tuomio 9.9.2021, UM (Kuoleman varalta tehty omistusoikeuden siirtoa koskeva sopimus), C-277/20, EU:C:2021:708, 29 kohta].
- 28 Asetuksen 13 artiklan tarkoituksena on sen johdanto-osan 32 perustelukappaleen valossa helpottaa perillisten ja testamentinsaajien elämää asetuksen 4–11 artiklassa säädettyistä toimivaltasäännöistä poiketen (vrt. tuomio 21.6.2018, Oberle, C-20/17, EU:C:2018:485, 42 kohta).

Kun lisäksi otetaan huomioon, että asetuksen johdanto-osan 67 perustelukappaleessa todetaan, että perillisten olisi voitava osoittaa helposti asemansa ja/tai oikeutensa ja toimivaltansa, jotta rajat ylittäviä vaikutuksia omaava perintöasia voitaisiin ratkaista nopeasti, sujuvasti ja tehokkaasti, näyttää siltä, että voidaan puolustaa näkemystä siitä, että tuomioistuimen asetuksen (EY) N:o 650/2012 13 artiklan mukaiseen toimivaltaan kuuluvat paitsi kyseisessä säännöksessä tarkoitettujen ilmoituksen vastaanottamiseen liittyvät toimet, myös muut tuomioistuimelle tällaisessa menettelyssä kuuluvat toimet, mukaan lukien tuomioistuimen hyväksyntä sellaisten oikeusvaikutusten kumoamiselle, jotka aiheutuvat siitä, ettei perinnöstä luopumista koskevaa ilmoitusta ole annettu määräajassa. Tällainen tulkinta on mahdollinen myös asetuksen tavoitteen valossa, joka sen johdanto-osan seitsemännen perustelukappaleen mukaan on sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan edistäminen poistamalla vapaata liikkuvuutta haittaavat esteet niiden henkilöiden osalta, joille aiheutuu tällä hetkellä vaikeuksia, kun he valvovat oikeuksiaan perintöasiassa, jolla on rajat ylittäviä vaikutuksia, erityisesti ottamalla huomioon, että perillisten ja testamentinsaajien sekä muiden perittäville läheisten henkilöiden sekä perimyksen liittyvien velkojien oikeuksien toteutuminen on taattava tehokkaasti Euroopan oikeusalueella (vrt. tuomio 1.3.2018, Mahnkopf, C-558/16, EU:C:2018:138, 35 kohta ja tuomio 1.7.2021, Vorarlberger Landes- und Hypotheken-Bank, C-301/20, EU:C:2018:528, 27, 34 kohta).

Voidaan myös todeta, että unionin tuomioistuin on oikeuskäytännössään jo osoittanut yksityisille oikeussubjekteille myönnettyjä oikeuksia, jotka eivät seuraa suoraan säännösten sanamuodosta (esimerkiksi matkustajan oikeus saada korvausta myös lennon myöhästymisestä – ks. tuomio 19.11.2009, Sturgeon ym., C-402/07 ja C-432/07, EU:C:2009:716, 69 kohta).

- 29 On totta, että asetuksen johdanto-osan 33 perustelukappaleessa todetaan, että henkilön, joka haluaa rajoittaa vastuutaan perimyksen liittyvistä veloista, ei olisi mahdollista tehdä niin ainoastaan ilmoittamalla asiasta sen jäsenvaltion tuomioistuimelle tai muulle toimivaltaiselle viranomaiselle, jossa hänellä on asuinpaikka, jos perimyksen sovellettavassa laissa edellytetään hänen aloittavan erityisen oikeudellisen menettelyn, esimerkiksi perunkirjoitusmenettelyn, toimivaltaisessa tuomioistuimessa. Ilmoituksen, jonka henkilö tekee tällaisissa olosuhteissa jäsenvaltiossa, jossa hänellä on asuinpaikka, muodossa, josta säädetään kyseisen jäsenvaltion laissa, ei näin ollen olisi oltava tässä asetuksessa tarkoitetulla tavalla muodoltaan pätevä. Haastehakemuksia ei myöskään olisi pidettävä tässä asetuksessa tarkoitettuina ilmoituksina.
- 30 On kuitenkin huomattava, että asetuksessa erotetaan ”perinnön vastaanottamista tai siitä luopumista koskeva ilmoitus” ”ilmoituksesta, jonka tarkoituksena on rajoittaa kyseisen henkilön vastuuta perimyksen liittyvien velkojen osalta”. Tämä käy selvästi ilmi esimerkiksi 13 artiklan sanamuodosta, jossa säädetään mahdollisuudesta antaa ”perinnön, testamenttisaannon tai lakiosan vastaanottamista tai siitä luopumista koskeva ilmoitus tai ilmoitus, jonka tarkoituksena on rajoittaa kyseisen henkilön vastuuta perimyksen liittyvien velkojen osalta” myös ilmoituksen antavan henkilön asuinjäsenvaltion tuomioistuimelle.
- 31 Asiaa koskevan lainsäädännön periaatteet ja oletus rationaalisesta lainsäätäjistä viittaavat siihen, että jos säädöksessä käytetään erilaisia käsitteitä, niille annetaan erilaiset merkitykset, sisältö ja niihin liittyvät oikeudelliset seuraukset.
- 32 Mainittu johdanto-osan 33 perustelukappale, jossa rajoitetaan asetuksen 13 artiklassa säädetyn toimivallan laajuutta, koskee sitä vastoin sen sanamuodon mukaan ainoastaan ilmoituksia, jotka koskevat perimyksen liittyvän velkavastuun rajoittamista – tällaiset ilmoitukset yleensä edellyttävät tuomioistuimen ryhtymistä annetusta ilmoituksesta johtuviin lisätoimiin, kuten esimerkiksi perunkirjoitusmenettelyn aloittamiseen – eivätkä ilmoituksia perinnöstä luopumisesta, jotka eivät edellytä lisätoimia, vaan ainoastaan mahdollisesti ilmoituksen hyväksymistä silloin, kun se on annettu säädetyn määräajan umpeuduttua, mitä hakija esillä olevassa asiassa on pyytänyt.
- 33 [– –]
- 34 Asetuksen 13 artiklassa määritellyn toimivallan suppea ymmärtäminen johtaa vastaukseen, jossa todetaan asetuksen 15 artiklan perusteella, viran puolesta, ettei tuomioistuimella ole toimivaltaa, ja hakemus, jolla menettely esillä olevassa asiassa pantiin vireille, hylätään k.p.c:n 1099 §:n 1 momentin perusteella.